

РЕШЕНИЕ

№ 1317

гр. Варна, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас В. Славов

при участието на секретаря Веска П. Петрова
като разгледа докладваното от Атанас В. Славов Гражданско дело № 20223100100237 по описа за 2022 година

Производството е правно основание 49 от ЗЗД.

Производството по делото е по повод предявен иск от П. Б. В. с ЕГН:*****, с адрес гр.Д., ул. „Г.Д.“ № 8 против „А.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. В., район „М.“, ж. к. „В.“ № 26, вх.1, ет.1, ап.3, представлявано от Щ.С.Г. – управител, за сумата от 26 000 лева, представляваща частичен иск от 50 000 лева - обезщетение за причинени неимуществени вреди с правно основание чл. 49, във връзка с чл. 45 от ЗЗД.

В исковата молба са изложени твърдения, че на страницата на сайта на www.afera.bg са публикувани две статии със заглавие: „Който се ебава с „А.“ и В.Т., си го получава джелатски!“, публикувана на 01.02.2021 г. в 16:26 часа и статията „След хакането на „А.“ и „Д.,Б.“ изпищя от „кол центъра“ „Фабрика за тролове“ на Ц. – П. В. (видео)“, публикувана на 01.02.2021 г. в 21:06 часа.

В исковата молба се излагат се фактически твърдения, че в съдържанието на публикуваните статии, са публикувани обиди, клевети и неверни твърдения по отношение на ищеца. Същият твърди, че в следствие на тези статии е претърпял неимуществени вреди, касаещи болки и страдания,

като неприятни физически усещания за продължителен период от време, вследствие на изнесените неверни факти и обстоятелства.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди „А.“ ЕООД, ЕИК ***** да заплати на ищеца П. Б. В. обезщетение за причинени неимуществени вреди, вследствие на разпространените чрез сайта www.afera.bg лъжи, обиди и клевети в две поредни статии, а именно: „Който се ебава с „А.“ и В.Т., си го получава джелатски!“, публикувана на 01.02.2021 г. в 16:26 часа и статията „След хакането на „А.“ и „Д.,Б.“ изпищя от „кол центъра“ „Фабрика за тролове“ на Ц. – П. В. (видео)“, публикувана на 01.02.2021 г. в 21:06 часа, сумата от 26 000 лева, представляваща частичен иск от сумата от 50 000 лева обезщетение за причинени неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на исковата молба, а именно от 01.02.2022 год. до окончателното изплащане.

С исковата молба са представени писмени доказателства и са направени доказателствени искания.

В съдебно заседание ищеца редовно призован не се явява, но се представлява от процесуален представител по пълномощие, който поддържа иска и моли съда да го уважи изцяло.

В срока по чл. 131 от ГПК, не е постъпил отговор на исковата молба от ответника по делото.

В съдебно заседание ответника редовно призован не се явява и не се представлява.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства взети поотделно и в тяхната съвкупност приема за установена следната **ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:**

На страницата на сайта www.afera.bg са публикувани две статии:

Първата публикувана на 01.02.2021 год., в 16.26 часа със заглавие „КОЙТО СЕ ЕБАВА С „А.“ И В.Т., СИ ГО ПОЛУЧАВА ДЖЕЛАТСКИ!“,

Следва коментар, че „А. публикува текста на сайта big.bg:

„НАЙ-БЛИЗКИЯТ ДО ГЕРБ КМЕТА НА П., НАЙ-БЛИЗЪК И ДО Ц.! ОБРЪЩА СЕ С МАФИОТСКОТО „Д.!“ КЪМ П. В.! ПРЕПЛЕТКАТА - КМЕТЪТ НА П. ХЕМ ЧОВЕК НА Б., ХЕМ ЧОВЕК НА Ц..

След препратката следва съобщение, че сайта та А..бг е подложена на хакерска атака.

Статията продължава от автора, който започнал същата, със изрече“.. Във Фейсбук написах, че ще ги разкатая Ц., В.. които се правят, че уж са против Б., а от публикацията /и не само от нея/ става ясно, че са биз бизе „большой театър" и обърнах внимание на Г. да не спи, а да провери какво правят 70-тина момчета и момичета в сградата на бившата телевизия Би Ай Ти. която П. В. продаде на ГЕРБ, респективно на Д.П., денонощно взряни в компютрите.

... в никакъв случай нямали претенции да бъде атакуван и критикуван Ц. Ц. Зора им бил само името на П. В. да бъде чисто и неопетнено, и да не се пише срещу него.

Докато стигна до офиса на П. В. преминавам през огромна зала - хале, пълна с наджипкани бюро до бюро с насядали момичета и момчета пред компютри, които цъкат взрени в екраните.

С ирония се сещам за прийоми на Ц. Ц.. като колещ и бесещ в ГЕРБ и като министър на МВР, както и легендите за управлявани от правителството тролове, хакери и прочие.

Такива ми ти работи с „пиарния" „рекламен " опит с А. - с изискването: „плюй Ц. колкото искаш. само П. В. да е чист" .

На следващия ден /днес/ хакерската атака продължава с нестихващи темпове.

Целта е да бъде срутен окончателно сайта. Не им се получава на хакерите, ...

А. е напълно наясно кои „ центрове " генерират хакерските атаки.

Най- страшното е, че логиката, че това е единствено Властта на Хунтата не издържа НА ПРАКТИКА. СИМБИОЗАТА между Властта на Б. и Хунтата и огромната част от така наречената „опозиция" е абсолютен факт! И ЗАД ЗАВЕСАТА те са взаимосвързани. зависими един от друг, делкащи политически и бизнес сделки. И всичките ползват такива „центрове" за отстрелване на неудобни.

А. не жали никого от тях - ни Б.. ни Ц.. ни В., ни отровни. ни десносектанти, патриоти. лъотчици и де когото още се сетите."

Втората статия е публикувана на 01.02.2021 год. в 21.06 часа със заглавие „СЛЕД ХАКАНЕТО НА „А." И „Д.,Б." ИЗПИЩЯ ОТ „КОЛ ЦЕНТЪРА" „ФАБРИКА ЗА ТРОЛОВЕ" НА Ц. - П. В. /ВИДЕО/".

В статията са изнесени следните факти и обстоятелства:

„Днес, след като почти денонощие бе подложена на тотална хакерска атака, стартира веднага след публикуване на материал, разкриващ връзките на Ц., В. и Борисов, А. публикува:

КОЙТО СЕ ЕБАВА С „А." И В.Т., СИ ГО ПОЛУЧАВА ДЖЕЛАТСКИ!

В публикацията си А. вади на показ оправданията на личния пиар на П. В. относно подозренията на А. за пълната зала с момичета и момчета, които видя с очите си как се взират в компютрите в огромната зала, с бюра едно до друго. Личния пиар на В. казва, че това било „кол център“, от който момичетата и момчетата „ръководели камионите в Чикаго на В..

Кол център, но нито от един от младите хора пред компютрите не беше със слушалки, камо ли с микрофон, а и нали бизнесът на П. В. с камионите е в Чикаго, там няма ли кой да му управлява камионите - са едни от най-елементарните въпроси, които първо ти идват наум.

Така или иначе, случайно или не, в един А. бе подложена на тотална хакерска атака, а „Д.,Б." изпищяха от „фабриката на тролове“ на Ц. - В., която са следили от дни.

Нали никой не е забравил на какво беше „спец“ Ц. през цялото време, докато консумираше властта в държавата - на следене, подслушване и слухтете, на блокиране и контрол върху всеки, който му е неудобен."

По делото е разпитан свидетел Н.Е.Х., който познава ищеца от 20-25 години, нещо такова. Запознат е със статиите, които сайта "А. БГ", с автор В.Т. описва ищеца в отрицателна страна. Ставало въпрос за фабрика за тролове. След тези публикации той започнал да отбягва срещи с хора, защото му задавали въпроси и изразявали мнения в връзка с статиите. Това го принудило да бъде по-затворен, да не се вижда с кой да е. Статите са му попречили и на работата, заради уронения авторитет. Притеснения на ищеца били свързани с това, че хората са чели статията и ще го сочат. Свидетеля усещал, че в действителност доста силно са му повлиял написаното и че не е очаквал такива нападки. Ищеца споделял с свидетеля, че понякога не е можел

да спи, имал от рода на главоболие. Тежко преживял ситуацията. Дори и сега, ако се засегне темата, все едно е било днес – възбуда, емоции, раздразнения - останала му е някаква травма. Дори и сега не се срещал с определени хора във връзка с бизнеса. Дори и сега останало това душевно и дискомфортно състояние. Свидетеля усещал в разговорите си с ищеца, че той е изключително засегнат от тази тема. Преживявал трудно обидата, която е неистина. Бил е силно накърнен. Сайтът „А.“ се чете от много българи по света, включително в САЩ и западна Европа. Хората не възприемат темата така емоционално, а задават въпроси и говорят от любопитство, а при него е било изживяване, травма, все едно е с комоцио. Когато пътувал до София свидетеля се срещал с негови познати и е ставало на въпрос за темата и те са изразявали мнение, че са запознати с тези статии и заемат негова позиция. Хората са възмутени от това, което е написано и със сигурност е лъжа.

Тази фактическа обстановка съдът установи от събраните по дело писмени доказателства и разпитания свидетел, които кредитира изцяло.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Предявения иск е неоснователен и недоказан и следва да се отхвърли като такъв.

Отговорността по чл. 49 от ЗЗД на възложителя на работата за вредите, причинени от изпълнителя на тази работа при и по повод изпълнението на възложената работа, е гаранционно-обезпечителна, и за да се ангажира тази отговорност на възложителя на работата е необходимо да са налице кумулативно всички елементи на фактическия състав на непозволеното увреждане, от което произтича претенцията за обезщетяване на претърпени неимуществени вреди – действие или бездействие, извършено противоправно и виновно от лице, при и по повод на възложена от ответника работа; настъпила вреда за ищеца и пряка причинна връзка между настъпилата вреда и противоправното поведение на изпълнителя на работата.

Отговорността по чл. 49 ЗЗД е за чужди виновни действия, отговорният по чл. 49 от ЗЗД може успешно да се защитава, ако установи, че ищецът не е претърпял вреди, или че тези вреди не са причинени от лицето, на което ответникът е възложил някаква работа, или че вредите не са причинени виновно от натовареното лице, или най-сетне, че не са извършени по повод

или при изпълнение на работата.

Тежестта на доказване на фактическия състав, ангажиращ отговорността по чл. 49 от ЗЗД на възложителя на работата, лежи върху ищеца.

Границите на отговорността по чл. 49 от ЗЗД се определят от степента на вината на лицето, което е било натоварено да извърши определена работа, и от обстоятелството дали деянието е извършено при или по повод на възложената работа.

При положение, че натовареното лице е причинило вредата на пострадалия противоправно и виновно, при или по повод на възложената му работа, отговорността по чл. 49 ЗЗД е налице. Ако пък се установи, че натовареното лице е причинило вредата противоправно и виновно, но не при или по повод възложената му работа, отговорността по този текст ще отпадне. Тя няма да се осъществи и в случая, когато натовареното лице е действало правомерно.

Съгласно трайната съдебна практика, вкл. приетото разрешение с Постановление № 9 от 28. XII. 1966 г., Пленум на ВС, отговорност по чл. 49 ЗЗД, възниква за лицето, което е възложило работата другиму: вредите са причинени виновно от лицето, на което е възложена работата, чрез действия, които съставляват извършване на възложената работа, или чрез бездействия за изпълнение на задължения, които произтичат от закона, техническите и други правила или от характера на работата; вредите са причинени виновно от лицето, на което е възложена работата, чрез действия, които не съставляват изпълнение на самата работа, но са пряко свързани с него.

С оглед посоченото по –горе, съдът намира, че ответникът, като собственик на сайта, в който са публикувани процесните статии е пасивно легитимиран да отговаря по иска с правно основание чл. 49 от ЗЗД, независимо, че по делото не е доказано възлагане на написването им от страна на собственика на сайта на автора, доколкото са публикувани статиите, което не би било възможно без знанието и съгласието на ответника.

В чл. 39, ал. 2, чл. 40, ал. 2 и чл. 41, ал. 2 от Конституцията на Република България, е залегнал принципа на свободата на словото. Това правило не следва да се абсолютизира, а може да се упражни в граници, преминаването на които би засегнало други конституционно защитени

ценности – правото на доброто име на гражданите.

Свободата на изразяване на мнения, не бива да засяга присъщите на личността чест, достойнство и добро име, които именно са обект на посегателство при нанасяне на обида (умишленото унижаване достойнството на дадено лице посредством неприлично отнасяне с него) и на клевета (съзнателното разгласяване на неистински позорни обстоятелства за дадено лице или приписване на престъпление другиму).

В практиката на ВКС по [чл. 290 ГПК](#) /напр. Р263/15.02.2013 г. по гр.д. 1740/2011, III ГО на ВКС/, за преценката на наличие на "обида" и "клевета" следва да се съобразят легалните дефиниции в НК:

Съгласно текста на [чл. 146 НК](#) обида е налице, когато извършителят каже или извърши нещо унижително за честта и достойнството на друго в негово присъствие, като в настоящия случай следва да се съобрази съставът на [чл. 148 НК](#), според който обидата може да бъде нанесена чрез разпространяването ѝ чрез печатно произведение или по друг начин.

Съгласно [чл. 147 НК](#) клеветата представлява разгласяване на позорно обстоятелство за друго или приписване на престъпление, което съгл. чл. 148, ал. 1, т. 2 също може да бъде разпространена чрез печатно произведение или по друг начин. В хипотезата на твърдяна клевета, в тежест на ответника е да установи, че изнесените от него факти отговарят на действителното положение.

Съставът на деянието „обида“ е осъществен чрез използване на изрече: „ОБРЪЩА СЕ С МАФИОТСКОТО „Д.“ КЪМ П. В.!, което обръщение съдържа от обективна страна, обидна квалификация на ищеца като ръководител на тайна престъпна организация, което е осъдително съобразно господстващия морал.

Съставът на деянието „клевета“ е осъществен чрез следните думи и изрази:...какво правят 70-тина момчета и момичета в сградата на бившата телевизия Би Ай Ти, която П. В. продаде на ГЕРБ, респективно на Д.П.. денонощно взряни в компютрите.... ползват такива „центрове“ за отстрелване на неудобни.

Фактическите твърдения, за които се твърди, че са обиди и клевета, могат да бъдат проверявани за вярност и ако те са верни, не е налице обида или клевета дори и да позорят адресата, тъй като изявлението се основава на

истински факти, поради което не е противоправно.

В случай, че твърденията са неверни – издателят носи отговорност доколкото те засягат неблагоприятно адресата и доколкото не е проявена дължимата грижа да се провери достоверността на информацията. Съгласно трайната и безпротиворечива практика на ВКС (напр. Решение № 62/06.03.2012 г. по гр. д. № 1376/2011 г. на IV г. о., Решение № 85/23.03.2012 г. по гр. д. № 1486/2011 г. на IV г. о., Решение № 204/12.06.2015 г. по гр. д. № 7046/2014 г. на IV г. о., Решение № 369 от 26.11.2015 г. на ВКС по гр. д. № 2098/2015 г., IV г. о и др.), когато не се касае за превратно упражняване на правото по чл. 39, ал. 1 от Конституцията на България и свободата на мнение не е използвана, за да се увреди доброто име на друго, твърдения и оценки чрез медиите могат да се разпространяват свободно.

Фактическите твърдения, разпространени чрез медиите, подлежат на доказване за истинност, докато оценъчните съждения са мнения и коментари и не могат да се доказват, но следва да се преценява дали е налице достатъчно фактическо основание в тяхна подкрепа, като необходимостта да се докаже степента на връзка между оценъчното съждение и подкрепящите го факти е различна в зависимост от конкретните обстоятелства по делото.

Съгласно чл.10 от КЗПЧОС свобода на изразяване също не е неограничена, а се подчинява на ограничения, които следва да се тълкуват стриктно и необходимостта от всяко едно от тях трябва да бъде установена по убедителен начин. Когато свободата на словото засяга репутация и добро име, тя може да бъде ограничена в определени рамки, ако се налага да се защитят третите лица при разгласяване на неверни и позорящи ги обстоятелства или се засягат тяхното достойнство и чест.

С оглед изложените съображения, съдът приема, че в конкретния случай е изпълнен фактическият състав на непозволеното увреждане и са налице предпоставките по чл.49 ЗЗД за ангажиране отговорността на ответното дружество.

Настоящия съдебен състав намира, че изнесената информация в сайта, независимо, че е от личния профил на автора и от друг сайт, както и се цитира „Да България“ т.е. предоставена от цитираните в материала източници, не изключва отговорността на ответника.

Цитирането на друг източник не освобождава журналистите от

задължението им да предоставят точна и надеждна информация, както и да извършват независимо разследване за проверка на верността на цитираната информация.

Журналистическата етика изисква от журналистите и пресата да действат добросъвестно, като проверяват точността и надеждността на информацията, когато става въпрос за засягане на репутацията на частни лица.

Само надлежно извършеното журналистическо проучване изключва вината на деянието, включително и непредпазливостта, доколкото при непозволеното увреждане в гражданското право, за разлика от наказателното право, деецът носи отговорност и за небрежност (арг. [чл. 94, ал. 1 ЗЗД](#)), която форма на вина се предполага ([чл.45, ал.2 ЗЗД](#)), а тази презумпция подлежи на оборване по правилата на [чл.154, ал.2 ГПК](#) единствено чрез доказване на добросъвестно журналистическо прочуване.

Правилата на разследващата журналистика, изискват да се получи потвърждение от два независими източника (Решение от 14.02.2008 г. на ЕСПЧ по делото на Р. И. срещу България по иск № 36207/03).

В практиката на съда такива специални основания се приемат, когато публикацията на съда се позовава на официален документ – официални доклади или подобни документи, като в тези случаи журналистът може да им се довери и за надлежното извършване на проучването не е необходимо да получи потвърждение от два независими източника (Решение от 14.02.2008 г. на ЕСПЧ по делото на Р. И. срещу България по иск № 36207/03, Решение по делото *Bladet Tromsø и Stensaas* срещу Норвегия, № 21980/93, Решение по делото *Colombani* и други срещу Франция, № 51279/99), което в случая също не е налице.

Предвид изложеното следва, че изнесените в двете статии обиди съждения не са подкрепени от достатъчно фактическо основание, поради което следва извод, че същите съставляват неправомерно поведение и след като в резултат на тях ищеца е претърпяла негативни последици.

Отговорност за тяхното репарирание е на ответника по реда на [чл.49 от ЗЗД](#).

Утвърдена е практиката на ЕСПЧ, която възприема тезата, че публичните личности следва да търпят в по-широки граници на допустима

критика.

Независимо от това обаче в свои решения Съдът посочва още, че пресата не трябва да злоупотребява със свободата си на слово, за да отправя неоснователни лични нападки, като добросъвестното журналистическо изразяване на мнение не изгубва привилегирования си статус, освен ако липсва елемент на истина в основата на думите, считани за засягащи и обидни.

Настоящият съдебен състав намира, че изявления, които сочат, че ищеца е мафиотски бос, представлява обидна квалификация, която пряко цели да урони престижа и доброто му име в обществото, без да е подкрепено по никакъв начин с обективни факти от действителността.

Изложеното в статията, че ищеца ръководи „фабрика на тролове“, като по този начин недопустимо влияе на общественото мнение и „отстрелване на неудобни“, в нечий интерес е клеветническо и тъй като не е подкрепено с доказателства относно истинността му.

С оглед събраните по делото доказателства, в частност показанията на разпитания свидетелите, безспорно се установява, че ищеца е претърпял негативни емоции в следствие на процесните публикации.

Свидетелят сочи, че е коментирал статията с ищеца и той е било огорчен, не можел да спи, поведението му се променило станала затворен, ограничил контактите си. Свидетелят посочва още, че репутацията и авторитетът на ищеца бил сринат.

Предвид изложеното съдът намира, че са налице всички елементи от сложния фактически състав на отговорността по [чл. 49 ЗЗД](#), вр. [чл. 45 ЗЗД](#), по отношение на публикуваните твърдения в процесната статия, поради което на ищцата следва да бъде присъдено обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди произлезли от неправомерното поведение на автора на процесната статия, които са в тежест на възложителя съобразно гаранционно-обезпечителна отговорност, която същият носи.

Съгласно разпоредбата на [чл. 52 от ЗЗД](#) обезщетението следва да бъде определено съобразно принципа на справедливостта.

Предвид задължителните за съдилищата указания, дадени в Постановление № 4/23.12.1968 г. на Пленума на ВС и множество решения на ВКС, постановени по реда на [чл. 290 ГПК](#), понятието "справедливост" не е

абстрактно понятие, а е свързано с преценка на конкретни обективно съществуващи в действителността обстоятелства.

Въпреки липсата на възможност за съпоставяне между претърпените болки и страдания и паричната престация, законодателят е дал възможност на увредения да претендира парично обезщетение за неимуществени вреди, като е предоставил на съда да прецени във всеки конкретен случай какъв е справедливият размер на това обезщетение.

Съдебната практика приема като критерии за определяне на справедливо обезщетение житейски оправданото и утвърденото в практиката обезщетение за аналогични случаи, но съобразени с конкретния случай, така че да бъде адекватно и да отговаря на критерия за справедливост с оглед данните по делото и с оглед конкретните общественно-икономически условия в страната.

В настоящия случай безспорно се установи, че публикацията се е отразила негативно върху психиката на ищцата.

Неимуществените вреди, изразяващи се в претърпените болки и страдания, които представляват негативни емоционални изживявания на лицето, намират изражение не само по отношение на психиката, но и в ограниченията в социалните му контакти.

Ищцата е претендирала присъждане на обезщетение в размер на сумата от 26 000 лева, представляваща частичен иск от 50 000 лева - обезщетение за причинени неимуществени вреди.

Настоящият съдебен състав намира, че предвид събраните по делото доказателства, искът е частично основателен, като справедливо и пропорционално на нанесените вреди се явява обезщетение в размер на сумата от 3 000 лв., като за разликата до пълния предявен размер до 26 000 лв. частичен иск от сумата от 50 000 лева, искът следва да бъде отхвърлен като недоказан.

Предвид претенцията по чл.84 ал.3 от ЗЗД, ответника дължи законната лихва върху главницата считано от датата на деликта 01.02.2021 год., тъй като при задължения от непозволено увреждане длъжникът се смята в забава и без покана, считано от деня на увреждането.

По разноските.

Предвид изхода от настоящото производство следва да осъди ответника да заплати на ищеца направените по делото разноски съобразно уважената част от иска.

Претендираните разноски са в размер на 3540 лева при цена на иска 26 000 лева, следователно при уважен иск от 3 000 лева, ответника дължи разноски в размер на 409 лева.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА "А." ЕООД, гр. В., ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление – гр. В., район „М.“, ж. к. „В.“ № 26, вх.1, ет.1, ап.3, представлявано от Щ.С.Г., като издател на интернет - медията "А.", функционираща като електронен сайт с домейн afera.bg ДА ЗАПЛАТИ на П. Б. В. с ЕГН:*****, с адрес гр.Д., ул. „Г.Д.“ № 8 сумата от 3000 лв. /три хиляди/предявен като частичен иск от сумата от 50 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в преживени болки и страдания от разпространяване на обидни и клеветнически изрази, накърнили личните чест и достойнство на П. Б. В., чрез публикациите в две статии със заглавие: „Който се ебава с „А.“ и В.Т., си го получава джелатски!“, публикувана на 01.02.2021 г. в 16:26 часа и статията „След хакането на „А.“ и „Д.,Б.“ изпищя от „кол центъра“ „Фабрика за тролове“ на Ц. – П. В. (видео)“, публикувана на 01.02.2021 г. в 21:06 часа, ведно със законната лихва върху главницата считано от 01.02.2021 год. до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от П. Б. В. с ЕГН:*****, с адрес гр.Д., ул. „Г.Д.“ № 8 против "А." ЕООД, гр. В., ЕИК:*****, с правно основание чл. 49 ЗЗД, за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди по отношение на публикациите на две статии със заглавие: „Който се ебава с „А.“ и В.Т., си го получава джелатски!“, публикувана на 01.02.2021 г. в 16:26 часа и статията „След хакането на „А.“ и „Д.,Б.“ изпищя от „кол центъра“ „Фабрика за тролове“ на Ц. – П. В. (видео)“, публикувана на 01.02.2021 г. в 21:06 часа. в електронния сайт "afera.bg", за разликата от 3000 лв. до 26 000 лв., предявен като частичен иск от сумата от 50 000 лева, обезщетение за претърпени неимуществени вреди, болки и страдания от разпространяване на публикации, съдържащи обидни и клеветнически изрази, накърнили личните

чест и достойнство на П. Б. В., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба на 01.08.2013 г., както и изцяло по отношение на исковите за обезщетение за съдържащи се клеветнически твърдения в тези статии.

ОСЪЖДА "А." ЕООД, гр. В., ЕИК:***** ДА ЗАПЛАТИ на П. Б. В. направените по делото разноси, съобразно уважената част от иска в размер на 409 лева.

Решението на съда подлежи на обжалване в двуседмичен срок от редовното му връчване, с въззивна жалба чрез първоинстанционния съд пред Апелативен съд гр.Варна.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____